

Fricz Tamás: A bukott baloldal

2014 október 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Amint az várható volt, Ludas Matyi ebben az évben háromszor verte el Döbrögit, vagyis: a jobboldal a parlamenti és az európai parlamenti választások után az önkormányzati választásokon is súlyos politikai verést mért a baloldalra.

A baloldal a rendszerváltás utáni legnagyobb mélypontjára süllyedt, s innent?l rákényszerül a teljes újrakezdésre. Úgy is fogalmazhatnánk: szinte a nulláról indulnak, egyfajta politikai „zöldmez?s” beruházásra van szükségük.

Mi vezetett idáig? Mik az okok?

A legels?, és kézenfekv? ok nyilvánvalóan a baloldal látványos szétesése a két tavaszi választás utáni id?szakban. Ne feledjük el, hogy az április 6-ai parlamenti választásokon a baloldali-balliberális pártok (MSZP, Együtt 2014, Demokratikus Koalíció, Párbeszéd Magyarországért, Magyar Liberális Párt) még összefogtak Kormányváltók címmel, de így sem tudták megközelíteni a Fidesz–KDNP-t: utóbbiak a parlamenti mandátumok 66,83, míg a baloldaliak együtt 19, 10 százalékát szerezték meg.

(Pártlisták: Fidesz–KDNP 45,04, baloldal együtt 25, 67, Jobbik 20,30 százalék.) A baloldal ekkor vesztette el kormányváltó-párti státuszát, s zsugorodott középpárttá.

A parlamenti választási kudarc hatására úgy döntöttek, hogy a május 25-ei európai parlamenti választásokon külön indulnak, hogy kiderüljön: kin, kiken múlhatott az április 6-ai súlyos vereség, illetve melyik párt válhat a baloldal vezet? erejévé. Ekkor jött számukra az újabb csapás: a Fidesz–KDNP 57,14 százalékot ért el, s a külön induló baloldali pártokat még a Jobbik is megel?zte a maga 14,29 százalékos eredményével! Ráadásul a „ki a domináns párt a baloldalon” kérdés sem d?lt el, helyette szétforgácsolódás következett be: az MSZP és a Demokratikus Koalíció (DK) egyaránt 9,52 százalékot szerzett, míg az ezúttal már közösen induló Együtt–PM pusztán 4,76 százalékot ért el (pontosan annyit, mint az LMP).

E két, K.O.-súlyú kudarc után nehezen tért magához a baloldal, s?t, valójában nem is igazán kelt fel a padlóról. Nyilvánvalóvá vált számukra a májusi „eredmények” után, hogy valamilyen szinten mégis össze kellene fogniuk, mert külön-külön esélytelenek lesznek az önkormányzati választásokon is. Tettek is erre ilyen-olyan kísérleteket, de ezek is szánalmasnak bizonyultak, s közben mind az MSZP-n, mind az Együtt–PM-en belül a bomlás és a bels? megosztottság jelei is mutatkoztak. (Csak Gyurcsány maradt igazán „állva”, a liberálisokra meg nem érdemes sok szót vesztegetni.) Az októberre kialakult helyzet nem lehetett más, mint teljes z?rzavar és szétesettség: az ország

különféle településein – jól nyomon követhet? logika nélkül ˜– hol összefogtak, hol külön indultak a pártok és jelöltjeik, volt, ahol részben összefogtak, részben nem. Az egész szétesési folyamat tragikomikussá vált a f?polgármester-jelölti castinggal, majd burleszkbe ment át Falus Ferenc volt jelölt szerepléseivel, a végén pedig a Jolly Jokerként megjelen?, örök túlél? Bokros Lajos felbukkanásával.

Ez tehát a nyilvánvaló és szembet?n? magyarázat a bal-balliberális oldal teljes bukására, ám végre vegyük észre a másik, legalább olyan fontos magyarázatot is: ez nem más, mint a jobboldali pártszövetségnek, jelesül a harmadik Orbán-kormánynak az els? néhány hónapos jó teljesítménye. Az Orbán-kormány, illetve a Fidesz–KDNP töretlen népszer?sége els?sorban annak köszönhet?, hogy választási ígéreteit betartva, folytatta a neoliberalizmussal véglegesen szakító, „néppárti” – de nem populista! – kormánypolitikáját; ígéreteihez híven folytatta a rezsicsökkentést, határozott lépéseket tett a mintegy másfél millió családot érint? devizahitelesek megmentése érdekekében, folytatta a pedagógus béremelést, a reprivatizációt, a nemzeti érdekek határozott védelmét a külpolitikai viszonyainkban, a nemzetközi közvélemény el?tt.

Ez a kiszámíthatóság valódi tartalommal töltötte meg a „Folytatjuk!” jelszót, s hitelesítette az emberek szemében az Orbán-kormányzatot. A kormányzóképesség az egyik legfontosabb szempont a pártok versenyében, s jól látható, hogy az emberek dönt? többsége jelenleg egyedül a Fidesz–KDNP-t látja kormányzóképes politikai er?nek. A baloldal ezt a képességét látványosan elveszítette, a Jobbik pedig még nem „puhult meg” annyira, másfel?l szakmailag még nem vált annyira hitelessé, hogy a többség rájuk bízza az ország, vagy az önkormányzatok irányítását.

A baloldal bukásának e két oka mellett azonban még van egy harmadik is.

A Népszabadság az április 6-ai választások másnapján leírta, hogy a kormányt váltani akaró szövetség egyik tagjának vezet?je így sóhajtott fel hétf?n hajnalban, már kamerákon kívül: „semmit sem értettünk meg Magyarországból.”

Nos igen, ez a lényeg, a vastag bet?s lényeg: a balliberálisok csak nemeket tudtak és tudnak mondani (jobboldali diktatúra és antiszemitizmus dúl az országban, segítség!), s csatolt szervezeteikkel az unióba és a tengeren túlra rohangálnak feljelenteni az országot. Igenjeik – átgondolt program, jöv?kép, vízió Magyarországról – nincsenek.

Vagyis: nincs mondandójuk Magyarország állampolgárai számára. Most már jó lenne észrevenni, hogy valójában ?k azok – s nem a jobboldal! –, akik semmit nem értettek meg az általuk ájultan tisztelt és imádott Nyugatból, a demokráciából.

Sportosan szólva tehát: csere van!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló